CUNOAŞTEREA DE SINE ŞI CUNOAŞTEREA LUI DUMNEZEU

- o scurtă prezentare a scrierilor NOII REVELAŢII -

Ce este viu în noi, dincolo de aceste trupuri slabe, vulnerabile şi schimbătoare ale noastre, destinate distrugerii? Ce ne mişcă din interior pe cărările vieţii noastre? De unde venim şi către ce ne îndreptăm? Iar dacă putem admite că nu venim neapărat dinspre nefiinţă, îndreptându-ne cu paşi repezi către aceasta... care ar putea fi sensul mai adânc al existenţei noastre?

Cei care îşi pun cu adevărat aceste întrebări, adică cei care încă nu au abandonat căutarea răspunsurilor la ele, nu ştiu nici ei, ce îi împinge în aventura căutării. Şi totuşi, cercetând cu înfrigurare, ei realizează foarte clar la un moment dat că toată ştiinţa umană, adică toată cunoaşterea verificabilă care se bazează cele ce pot fi percepute de simţurile trupurilor umane, nu le va putea vreodată răspunde.

Anumite filozofii, dar mai ales şcolile spirituale, învăţăturile mistice şi religiile mărturisesc însă despre o realitate la care simţurile cunoscute nu pot accede. Deseori, ceva din profunzimile sufletelor căutătorilor răspunde cu încredere unor asemenea idei, iar cei în cauză sunt atraşi de învăţăturile respective şi ajung astfel la credinţă. Nu există însă nici o afirmaţie aşa-zis spirituală mai puternică - şi în acelaşi timp, mai expusă contestării - decât aceea că învăţăturile respectivei religii sau şcoli spirituale sunt primite de fondatorii acesteia direct de la Dumnezeu Însuşi, creatorul oamenilor şi al întregului univers.

De fapt, nici una din scripturile sau textele spirituale cele mai cunoscute şi mai respectate ale umanităţii nu pretinde că ar cuprinde în mod exclusiv mesajul direct al lui Dumnezeu pentru oameni, fără nici un fel de contribuţie venită din partea autorilor. În scripturile creştine, inclusiv în Vechiul Testament, găsim atât pasaje scrise în maniera profetului, sub inspiraţie divină, cât şi pasaje scrise dintr-o perspectivă istorică, narativă sau chiar poetică la care contribuie mult, şi uneori la modul cel mai personal, scriitorii în cauză. În ce priveşte Noul Testament, nici măcar Evangheliile nu sunt texte ce se pretind a fi dictate nemijlocit de Iisus Hristos autorilor acestora. În plus, ele sunt relatări ale acestora în care viaţa şi învăţăturile lui Iisus sunt prezentate, într-o formă extrem de condensată, iar între ele există câteva diferenţe notabile.

Există însă în lumea noastră un ansamblu de scrieri încă foarte puţin cunoscute datând din secolul al XIX-lea care, prin chiar conţinutul lor, se pretind a fi **Cuvântul nemijlocit al lui Dumnezeu pentru oameni.** Cele peste 10000 de pagini ale acestora, grupate în câteva zeci de volume au fost puse pe hârtie de doi laici: muzicianul austriac Jakob Lorber, între 1840 şi 1864 şi fostul ofiţer german Gottfried Mayerhofer, între 1870 şi 1877, dar ele sunt toate scrise la persoana întâi şi au drept autor declarat... pe **Iisus Hristos**.

După mărturisirile celor doi bărbaţi, cele scrise de ei şi-au avut originea în perceperea unei voci interioare, resimţite ca venind din zona inimii, care le dicta, cuvânt cu cuvânt, mesajele ce trebuiau notate. Lorber a auzit această voce într-o dimineaţă din luna martie a anului 1840, când se pregătea să îşi părăsească locuinţa şi să plece spre Trieste, pentru a lua în primire poziţia de

dirijor secund la teatrul din oraş. Atunci vocea aceea interioară s-a făcut auzită pentru prima oară, cu următoarele cuvinte: **"Ridică-te, ia pana şi scrie!"**. Intuind neobişnuita importanţă a acestei comunicări misterioase, muzicianul nu a ezitat să i se supună şi a aşternut pe hârtie, sub dictare, începutul al ceea ce avea să devină mai apoi cea dintâi operă primită de el prin revelaţie – Casa Domnului: **"Aşa vorbeşte acum Domnul DUMNEZEU pentru fiecare; şi aceasta este perfect adevărat, exact si clar; cine vrea cu ardoare să vorbească cu Mine, acela sa vină cu multă dragoste către Mine şi când va fi pregătit, Eu voi sădi răspunsul Meu chiar in inima sa. Dar trebuie să se ştie dinainte că numai cei curaţi şi cu inima plină de smerenie, vor auzi vocea Mea. Şi să nu uitaţi niciodată că cine Mă pune mai presus de lumea aceasta şi Mă iubeşte cu o iubire mare şi nesfârşită, precum iubeşte o gingaşă mireasă pe mirele ei, cu acela Eu voi merge braţ la braţ si îi voi vorbi când Mă va întreba. El Mă va putea privi oricând precum un frate pe celalălalt frate şi Mă va privi atunci, precum Eu l-am privit din veci, înainte chiar ca el să fi existat."**

Atât a fost suficient pentru ca viaţa lui Lorber să se schimbe pentru totdeauna. Din ziua aceea şi pînă în ultimele luni ale vieţii sale, vreme de 25 de ani, el a scris (sau a dictat, la rândul său, unor apropiaţi) aproape zilnic, pentru câteva ore, tot ce auzea venind de la acea tainică voce interioară. Conform mărturiilor sale, el avea uneori şi viziunea celor povestite sub forma unor imagini în mişcare, o percepţie pe care astăzi am putea-o numi, cinematografică. În sprijinul afirmaţiilor spuse sau scrise ale lui Lorber si Mayerhofer cu privire la recepţionarea acest Cuvânt Interior, stă, în primul rând, felul în care ei au realizat lucrările în cauză, deseori în prezenţa unor martori notabili. Nici o ezitare, nici o corectură, nici o schimbare de stil sau de expresie nu poate fi întâlnită în manuscrisele impecabile pe care aceşti doi oameni le-au lăsat posterităţii. Martorii scrierii lor au putut observa că aceasta se producea în mod continuu, autorii fiind, de la început la sfârşit, deplin lucizi şi într-o stare calmă de concentrare. Atunci când ei nu scriau, ci dictau unor prieteni - ceea ce s-a întâmplat mai ales în cazul lui Mayerhofer, după ce acesta a suferit o operaţie de cataractă - aceleaşi observaţii au putut fi făcute în legătură cu manuscrisele scrise de apropiaţii lor, ca urmare a dictărilor primite.

Acestea sunt însă, numai nişte argumente de natură exterioară. Nu e atât de important că aceşti doi bărbaţi se arătau, într-adevăr, a fi inspiraţi printr-o comunicare imperceptibilă celorlalţi, şi asta în condiţiile în care nimeni din cei care îi cunoşteau nu a putut descoperi nici cea mai mică dovadă de lipsă de onestitate sau vreun simptom care să sugereze cât de vag o posibilă afectare a sănătăţii lor mentale. Ceea ce este esenţial de cercetat în cele două cazuri ieşite din comun al acestor scrieri, este tocmai ceea ce se poate citi în acestea – adică în acele povestiri şi descrieri al căror unic autor se declară a fi Iisus Hristos şi Dumnezeu.

Cine îşi aminteşte primele întrebări de la care am pornit în această expunere, poate să ia în consideraţie faptul că ele îşi găsesc răspunsuri foarte clare şi totuşi, extrem de profunde, în scrierile lui Lorber şi Mayerhofer, cunoscute astăzi sub numele de **Noua Revelaţie** sau **Noul Cuvânt al lui Iisus Hristos**.

În mod esenţial, aceste răspunsuri, care, după cunoaşterea noastră, nu sunt nicăieri prezentate într-o formă atât de inteligibilă şi de bine argumentată ca în aceste scrieri, nu sunt total necunoscute şi nici complet ignorate de umanitate.

Toţi oamenii ştiu foarte bine că, în cele din urmă, această misterioasă corabie a vieţii lor va acosta pe un ţărm care nu aparţine acestei lumi. Toţi oamenii care nu suferă de mari tulburări mentale sau de personalitate au o intuiţie, adică o ştiinţă mai adâncă aflată dincolo de orice educaţie, cultură sau experienţă de viaţă, care se află la baza comportamentului lor social şi care spune că nu e nimic mai important în viaţă decât iubirea.

Oamenii trebuie într-adevăr să iubească ceva pentru a putea trăi... indiferent dacă această iubire se adresează lucrurilor celor mai mărunte sau mai strălucitoare ale lumii, imaginii pe care o au despre ei înşişi, celor ce satisfac obişnuinţele şi plăcerile trupeşti, altor oameni, cunoaşterii adevărului sau lui Dumnezeu. Ei trebuie să fie atraşi, ataşaţi, solidari cu ceva important pentru ei, căci dacă nimic nu reuşeşte să îi atragă în această viaţă a lor, pierd inevitabil şi sentimentul că ea merită trăită. De aceea, fiecare dintre oameni, în felul său, uneori autentic, alteori amarnic de greşit nu caută, în ultimă instanţă, altceva decât iubirea... În spatele tuturor intereselor şi scopurilor sale discutabile, în profunzimea sufletului său, el caută numai iubirea, pentru că viaţa nu se poate hrăni decât din aceasta.

Religia creştină afirmă foarte clar că Dumnezeu Însuşi este iubire. Creatorul vieţii este iubire, adică viaţa în esenţa sa fundamentală este iubire. Aceasta este şi învăţătura fundamentală

a Noii Revelaţii, care, fără a porni de la scripturile creştine ca de la nişte adevăruri axiomatice în modul obişnuit al teologiei, reuşeşte să le aducă cea mai convingătoare, mai amplă şi mai impresionantă confirmare din toată literatura cunoscută.

Şi totuşi cum poate înţelege o minte omenească faptul că manifestarea întregii creaţii perceptibile sau imperceptibile este o activitate a iubirii? Cum poate ea să îşi justifice evenimentul central şi de necuprins al credinţei creştinilor, acela că iubirea însăşi, în nucleul său originar, divin, a ales să ia o formă omenească pentru a trăi printre oameni, în cea mai mare umilinţă posibilă, şi apoi a acceptat să îşi piardă această formă prin moarte, sacrificându-se pe cruce, pentru a dărui astfel eternitatea tuturor sufletelor umane? Şi dacă, în cele din urmă, depăşind cele mai multe din rezistenţele minţii sale, omul adoptă o asemenea credinţă, cum poate el să concilieze de-a lungul unei vieţi pline de pierderi şi amărăciune, ideea unui Dumnezeu al iubirii, cu tot ce El lasă să se întâmple rău pe lumea aceasta?

Cei care, din curiozitate sau dintr-o nevoie presantă de suport moral şi consolare, vor să aibă răspunsuri la asemenea întrebări, trebuie să caute mai întâi învăţătura spirituală cea adevărată, aceea care le oferă posibilitatea de a-L înţelege pe Dumnezeu, de a asimila ideile fundamentale care stau la baza existenţei Sale, creaţiei spirituale şi materiale, a vieţii omeneşti în trup şi în afara acestuia.

Cine nu caută neîncetat această înţelegere, fie nu are credinţă şi s-a resemnat cu o condiţie de vieţuire aflată la un nivel subuman, fie are un fel de credinţă, însă aceasta e numai o construcţie firavă, uşor de deformat sau distrus pentru că este izvorâtă din frica de moarte, dintr-un spirit de imitaţie sau din dorinţa de afirmare personală, care sunt toate forme ale iubirii ignorante de sine.

Numai în măsura în care îl cunoaştem pe Dumnezeu, care e întotdeauna o măsură a recunoaşterii eternei Sale bunătăţi, înţelepciuni şi puteri, îl putem noi iubi. Dacă nu îl cunoaştem deloc, nu ne putem decât preface că îl iubim, iubindu-ne, de fapt, numai pe noi înşine şi ideile noastre dragi. Iar în cazul acesta, şi faptele noastre vor fi o expresie a acestei iubiri de sine, şi nicidecum, o manifestare a iubirii adevărate de Dumnezeu.

De aceea Dumnezeu nu a lăsat oamenilor doar o mărturie schematică a uimitoarei sale vieţi în trup, care se poate desprinde din Evangheliile cunoscute, ci, după afirmaţiile din Noua Revelaţie, multe alte învăţături spirituale care au fost transmise unor profeţi ai Săi, în toate veacurile ce au urmat. În cea mai mare parte însă, acestea au fost pierdute sau ignorate de oameni; prin operele Noii Revelaţii - care s-au păstrat nealterate din secolul XIX şi care până astăzi au fost, în parte, traduse în mai multe limbi - cea mai vastă, mai clară şi mai directă învăţătură spirituală transmisă vreodată de Creatorul nostru umanităţii a devenit potenţial accesibilă tuturor oamenilor.

Motivul pentru care Dumnezeu nu recurge la semne sau la relevarea nemijlocită a persoanei Sale, ca în vremea întrupării Sale sau în cea a primilor oameni, este, după cum este dezvăluit în Noua Revelaţie, respectarea libertăţii voinţei omeneşti, care s-ar pierde iremediabil în condiţiile în care adevărul divin s-ar impune în mod nemijlocit oamenilor. Atunci aceştia nu ar mai putea evolua prin exercitarea şi dezvoltarea liberă a propriilor resurselor interioare, bucurându-se în permanenţă de această evoluţie, asemenea lui Dumnezeu Însuşi, ci ar deveni simple instrumente automate de realizare a voinţei divine. De aceea, singurul mijloc prin care orice om poate evolua către Dumnezeu, în deplină libertate constă în cunoaşterea şi punerea în practică a învăţăturii Sale. Omul este liber şi în ce priveşte receptarea acesteia. Ea poate să nu fie acceptată, dacă el alege calea cea mai simplă a efortului minim şi a recompensei imediate, sau poate fi acceptată, impotriva presiunilor iubirii de sine, de dragul unei simţiri mai adânci, pe care cuvântul viu al Domnului o trezeşte în inima sa. În acest ultim caz, scânteia de iubire divină a omului recunoaşte înţelepciunea marii iubiri divine, ceea ce dă naştere unei adevărate credinţe, care îl va dirija şi îl va susţine apoi necontenit pe o cale de luptă şi angajare interioară ce pretinde o muncă serioasă şi neabătută a minţii şi a inimii.

Conform învăţăturilor Noii Revelaţii, fiinţa umană nu a fost creată pentru o viaţă efemeră şi chinuitoare, în trupul său material, ci pentru o viaţă eternă de fericire, beatitudine şi perfecţionare nelimitată, ca fiinţă spirituală liberă, întru totul asemănătoare Creatorului său. Viaţa în trup este însă o încercare fundamentală pentru suflet, o probă de existenţă de rezultatele căreia depinde întreaga sa evoluţie viitoare. Prin aceasta, ar trebui înţeles deopotrivă că fericirea oricărui om depinde în mod exclusiv de eforturile pe care acesta le face pentru a căuta şi a urma calea corectă de a trăi, aceea aflată în acord cu ordinea divină a creaţiei.

În zilele noastre, mai mult poate ca niciodată în ultimii 2000 de ani, omenirea, în marea sa ignoranţă spirituală, se află înaintea unei imense multitudini de tentaţii atât de greu de evitat, încât căderea sa morală, cu implicaţii catastrofice la nivelul tuturor comunităţilor umane, apare drept inevitabilă. Şi totuşi, în ultimele decenii, o mişcare de trezire spirituală fără precedent şi din ce în ce mai accelerată poate fi sesizată de un observator informat, pe toate continentele. În această lume plină de încercări, tentaţii şi amăgiri, oamenii simt din ce în ce mai mult nevoia unui suport afectiv şi moral temeinic, consistent cu tot ceea ce ştiu şi au experimentat în vieţile lor.

Pe de altă parte, în Marea Evanghelie a lui Ioan, care este opera centrală a Noii Revelaţii, se dezvăluie în repetate rânduri faptul că o a doua venire a lui Iisus Hristos (în trup spiritual, nu fizic) pe pământ trebuie să se petreacă înainte ca 2000 de ani să fi trecut de la moartea Sa pe cruce, precedată fiind de catastrofe naturale şi transformări spirituale care vor schimba din temelii ordinea cunoscută a lucrurilor pe pământul acesta. Dacă unele din predicţiile acestea s-au petrecut deja, în acord cu revelaţiile, mai rămâne probabil cel mult un sfert de secol înainte ca celelalte să se petreacă, iar urmând tuturor acestor mari procese de purificare spirituală, să se împlinească marea revenire pe pământ a Domnului, împreună cu toţi cei care au devenit copiii Săi în timpul sau după vieţile lor terestre, pentru a educa, îndruma şi susţine comunităţile acelora care vor trăi după legile iubirii divine.

Din această perspectivă, învăţătura Noii Revelaţii se arată a fi cel mai complex şi mai eficient instrument de transformare spirituală pe care Dumnezeu l-a pus vreodată la dispoziţia umanităţii - unei umanităţi care de peste un secol s-a aflat mereu înaintea unor teribile încercări naturale şi spirituale.

Faptul că această învăţătură extraordinară a lui Dumnezeu pentru oameni, nu a ajuns încă la cei mai mulţi dintre aceştia în timpul vieţii lor trupeşti, nu poate fi imputat, ca o dovadă de slăbiciune şi ineficienţă, Autorului său. Într-o lume în care libertatea de alegere a omului este, prin decizie divină, inalienabilă, o asemenea situaţie a putut apare numai ca rezultat al lipsei de interes şi efort pe care cei mai mulţi dintre aceia care au ajuns să cunoască Noua Revelaţie le-au dovedit în ce priveşte promovarea sa. În zilele noastre, o acţiune bine gândită, chiar pornită din partea unui grup restrâns de persoane, ar putea face cunoscute ideile principale ale Noii Revelaţii, într-un timp foarte scurt, la nivelul întregii lumi.

Aceia care totuşi nu sunt dispuşi să acorde nici o clipă credit ipotezei că operele Noii Revelaţii sunt autentice, deci că autorul lor este, într-adevăr, Acela care se declară a fi, pot lua cel puţin în considerare faptul că predicţiile ce apar în Noua Revelaţie nu privesc numai destinul spiritual al umanităţii (lucru care nu poate fi validat ştiinţific), ci şi dezvoltarea sa în plan ştiinţific şi tehnologic: în Marea Evanghelie a lui Ioan, Soarele spiritual, Pamântul şi Luna, Saturn, De la Iad la Rai, Darurile Cerului, etc. există descrieri ale unor descoperiri şi invenţii care s-au realizat efectiv decenii sau cu peste o sută de ani mai târziu iar claritatea şi exactitatea acestor predicţii sunt incomparabile cu cele ale tuturor profeţiilor recunoscute până acum de diverse instanţe religioase sau profane.

Aceste fapte aduc, de asemenea, încă o dovadă clară în sprijinul afirmaţiei că, cel puţin Jakob Lorber, acest om simplu şi modest, care-şi mărturisea deschis propria incapacitate de a înţelege multe din cele puse de el pe hârtie, n-ar fi putut fi, câtuşi de puţin, adevăratul autor al scrierilor în cauză şi că sursa lor reală depăşeşte cu mult în cunoaştere orice fiinţă umană.

De fapt, datorită impecabilei coerenţe, consistenţei logice şi naturaleţei, oricare din descrierile naturale sau spirituale ale creaţiei din Noua Revelaţie, poate capta atenţia şi aprecierea unui căutător al adevărului. Iar oricare din nenumăratele şi impresionantele lecţii de iubire şi înţelepciune din cuprinsul Noii Revelaţii, poate atinge ireversibil inima unui căutător al iubirii. Şi, cu siguranţă, cel care ajunge astfel să fie atins în inima sa de adevăr şi de iubire, nu se mai poate apoi întreba dacă autorul real al Noii Revelaţii este sau nu Iisus Hristos şi Dumnezeu...

S. Panaitescu, 2010

Un site de prezentare a Noii Revelaţii – în română şi engleză – cu referinţe, predicţii, extrase, terapii, scrieri compatibile**:** **www.new-revelation.ro** / **http://www.new-revelation.ro/index.php?lang=romanian**

Câteva predicţii din Noua Revelaţie:

Subiect	Data prezicerii (Lorber)	Data descoperirii de către ştiinţă	Nr. ani între
Existenţa planetei **Neptun**	24 oct 1842	23 sept 1846[2]	4
Saturn are o sursă de căldură internă	Înainte de 1842	1979 – misiunea Pioneer	>137
Suprafaţa Lunii e impregnată cu aer	1841	2005[5]	161
Aprox. **12 bilioane comete** înconjoară Soarele	8 aug 1842	Dupa 1924 – sugerat de J. H. Oort	82
Atomii sunt divizibili şi sunt microuniversuri	26 ian 1847	1911 – modelul atomic Bohr Rutherford[8]	64
Particulele elementare - despre care se spune că în primul stadiu de viaţă au o durată de a trilioana parte dintr-o secundă (cele din următorul stadiu – a mia parte dintr-o bilionime de secundă, iar următorul – a mia parte dintr-o milionime de secundă)	15 aug 184	După 1948 – mezonul ETA şi barionul SIGMA[10]: 10^{-18} sec (pionr neutral: 10^{-15} sec, particula xi: 10^{-9} sec) [11]	108
Existenţa a nenumărate **galaxii** în afara Căii Lactee	Înainte de 2 ian 1850	După 1948 – descoperite cu radiotelescopul de pe Mount Palomar[13] [14] (După 1918 s-au descoperit primele galaxii în afara Caii Lactee)	>98
Existenţa **Supergalaxiilor** sau aglomerărilor de galaxii	Inainte de 2 ian 1850	După 1948 – descoperite cu radiotelescopul de pe Mount Palomar[16] [17]	>98
Existenţa Supersorilor (**quasarilor**) care se afla în centrul supergalaxiilor	Inainte de 2 ian 1850	După 1960[19]	>106
Natura duală a luminii (particulă şi undă)	1872	1925 – Louis de Broglie[21]	53
Expansiunea şi contracţia pământului la fiecare 6 ore	1847	1970[23]	123
Polul Nord este ca un crater - sub el este o mare adâncă; **Polul Sud este un ţinut muntos**	1847	Sub polul Nord e un ocean care nu îngheaţă niciodată (adâncime 4120m); altitudinea Polului Sud 2917 m; Polul Nord atins probabil de Robert Peary in 1909; Polul Sud survolat după 1920 de Richard E. Byrd[23t]	>52; >73
Apariţia **omul primitiv** („preadamitic") acum multe milioane ani	Inainte de 1864	1966 – Louis Leakey (înainte se considera data apariţiei acum cca 1 milion ani)[25]	>98
Descoperirea **radiocomunicaţiei şi telefoniei**	Inainte de 1864	1896 - Marconi[27]; 1876 –prima comunicare telefonică Bell-Watson	>32; >12
Deplasarea cu ajutorul **automobilului** (folosind **combustibili fosili**)	Inainte de 1864	1885 – primul automobil cu motor bazat pe combustie internă Karl Benz	>21
Folosirea **aparatelor de zbor**	Inainte de 1864	1903 – primul zbor al fraţilor Wright; 1919 Air Mail Berlin - Weimar[30]	>39; >55
Apariţia **computerelor şi roboţilor** („maşini care gândesc şi realizează acţiuni asemenea oamenilor")	Inainte de 1864	1936 – Konrad Zuse: primul computer programabil; 1956 – G. Devil & Joseph Engelberger: prima companie producătoare de roboţi;	>72; >92
Armele de distrugere în masă/ Pacea atomică	Inainte de 1864	prima armă atomică patentată de Leo Szilard în 1936; 6 aug 1945 – prima bombă atomică – lansată asupra Hiroshimei	>72
Catastrofe ecologice cauzate de	Inainte de	După 1980	116

industrie, despăduriri, otrăvirea solurilor; incendii, mari furtuni pe mare şi pe uscat, cutremure şi inundaţii în zone întinse de litoral	1864		
Maladii noi cu arie largă de răspândire la oameni, animale şi plante	Inainte de 1864	1918/19 – Gripa spaniolă - a ucis cel puţin 25 milioane de oameni; 1981 - SIDA - a ucis mai mult de 23 milioane de oameni	118
Pământul a dat naştere **Lunii**	1874	Ipoteza a 2 oameni de ştiinţă olandezi, Wim van Westrenen şi geofizicianul Rob de Meijer, publicată în decembrie 2007	135

O foarte scurtă demonstraţie a validităţii NOII REVELAŢII din perspectivă creştină:

Cum se pot valida profeții și învățăturile venite de la Dumnezeu, după indicațiile Scripturii

"Preaiubiţilor, să nu daţi crezare oricărui duh; ci să cercetaţi duhurile, dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieşit mulţi proroci mincinoşi. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoaşteţi după aceasta: orice duh care mărturiseşte că Iisus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu." (1 Ioan 4:1-2**)**

Cine este Iisus cel venit în trup, cel venit de la Dumnezeu, după Scripturi

"Dumnezeu , la sfârşitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moştenitor al tuturor lucrurilor şi prin care a făcut şi veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui şi întipărirea Fiinţei Lui şi care ţine toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui, a făcut curăţarea păcatelor şi a şezut la dreapta Măririi în locurile preaînalte." (Evrei 1:2-3)

"El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea." (Coloseni 1:15)

"Eu şi Tatăl una suntem." (Ioan 10:30) / "Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl." (Ioan 14:9)

Ce spune despre Sine, cel care în Noua Revelație se prezintă drept Iisus Hristos

"Eu sunt, asa cum Ma aflu acum cu voi ca Om in carne, Fiul si Eu nu am fost niciodata procreat de altcineva decat de Mine Insumi si, prin urmare, Eu sunt propriul si supremul Meu Tata din eternitate. Asadar, un singur Dumnezeu si Tata intr-o singura persoana. Acest trup al meu este, in consecinta, forma glorificata a Tatalui, luata spre folosul oamenilor si ingerilor, pentru ca Eu sa pot fi un Dumnezeu vizibil si inteligibil inaintea lor." (Marea Evanghelie a lui Ioan, Cartea 18, 75:2-3 – Jakob Lorber**)**

"Deci în Mine este şi Acela care s-a făcut vizibil în această lume, pe care L-aţi căutat şi nu aţi fost capabili să-L găsiţi în nici o şcoală şi nici un templu.

Aşa cum mă aflu Eu acum aici în Mine Însumi, fiind activ în toată infinitatea, aşa Mă voi afla şi voi fi Eu activ în spirit în toţi cei care vor ţine simplele Mele comandamente, care vor crede în Mine şi Mă vor iubi mai presus de toate.

Dar în ce priveşte pe aceia care, deşi cred în Mine şi spun „Doamne, Doamne!", sunt însă călduţi în acţiunile lor şi lipsiţi de grijă în iubirea pentru aproapele lor, Eu nu voi trăi în ei şi nu Mă voi revela lor şi puterea şi înţelepciunea Mea nu le vor umple

sufletul. Căci de vreme ce fiecare om are o voinţă complet liberă, Eu vreau ca el să vină mai întâi la Mine, numai din libera sa voinţă, şi să acţioneze în toate conform cu voinţa Mea care i-a fost revelată. Apoi şi Eu voi veni la el, Mă voi revela pe Mine lui şi apoi îl voi umple cu toată înţelepciunea Mea şi puterea Mea prin spiritul sfânt al iubirii Mele eterne, care conduce totul."

(Marea Evanghelie a lui Ioan, Cartea 22, 26:4-6 – Jakob Lorber**)**

"Inima omului va fi templul viu al singurului şi unicului Dumnezeu, iubirea activă va fi singurul cult autentic, iar iubirea de Dumnezeu va fi singurul mod adevărat de a-L adora.

Dar cum nu e de conceput să-L iubeşti cu adevărat pe Dumnezeu fără să-ţi iubeşti activ aproapele, nici să-ţi iubeşti aproapele, fără să-L iubeşti cu adevărat pe Dumnezeu, aceste două iubiri nu sunt, în realitate, decât una singură şi deci singura şi unica adoraţie a lui Dumnezeu."

(Marea Evanghelie a lui Ioan, vol. 5, 132 – Jakob Lorber**)**

"**De dragul unui singur copil aş sacrifica mii de milioane de sori şi de lumi de tot felul, dacă nu aş putea altfel să îl aduc înapoi la mine. Dacă s-ar pune problema ca un singur copil să fie salvat de Mine prin dăruirea vieţii Mele eterne, mai degrabă aş lăsa aceasta să se întâmple, decât să pierd pe unul dintre copiii mei. Poţi tu înţelege o asemenea dragoste?" (The Household of God II 251, 14, 17 –** Jakob Lorber**)**

"**În evoluţia nenumăraţilor Mei copii încă imperfecţi, în creşterea înţelegerii şi perfecţiunii lor şi în acţiunile lor ce decurg din acestea, se află şi cea mai sublimă bucurie a Mea. Plăcerea lor la dobândirea cu mare efort a unei mai mari perfecţiuni este, de asemenea, propria Mea plăcere." (Marea Evanghelie a lui Ioan**, vol. 5, 157, 7 – Jakob Lorber**)**

"Ce anume Mă face pe Mine marele Dumnezeu, marele Creator? Poate forţa mea? Omipotenţa Mea? Nu, Eu sunt cu adevărat mare pentru că Eu conduc, ca un Tată iubitor şi pe cel mai minuscul protozoar pe calea sa, cu aceaşi răbdare şi dragoste cu care pregătesc calea celui mai înalt spirit angelic, fără să las niciodată ceva creat de Mine să simtă forţa Mea, ci întotdeauna numai Iubirea Mea, graţia Mea şi răbdarea Mea. Aceasta Mă face pe Mine mare înaintea voastră, fiinţe gânditoare mă face Tatăl iubitor pe care îl puteţi implora cu ardoare; dar nu omnipotenţa, înaintea privirii judecătoare a căreia voi, fiind păcătoşi, ar trebui să vă ascundeţi! Deveniţi asemenea Mie, iertaţi acolo unde vreţi să vă răzbunaţi, iertaţi acolo unde vreţi să pedepsiţi şi uitaţi acolo unde, din iubire, nu vreţi sa vă mai reamintiţi greşeala!" (Secretele vieşii, Chap. "Life in the light of love" - Gotfried Mayerhofer)

"Înţelegeţi acest Dumnezeu, care a coborât odată din ceruri în formă umană la voi, slabe fiinţe create şi v-a lasat preceptele iubirii, toleranţei şi iertării. Adânciţi-vă în gândul măreţiei Sale, a puterii Sale, a infinitei Sale creaţii. În acelasi timp, conştientizaţi ce înseamnă faptul că El, infinitul Creator şi Dumnezeu, doreşte ca voi să nu simţiţi nimic din aceste atribute care v-ar copleşi, ci vrea numai să vă fie Tată, ghid iubitor şi pentru aceasta, este deja de un timp în contact direct cu voi, încercând să vă atragă către El, explicându-vă şi revelându-vă toate secretele Sinelui şi ale Creaţiei Sale. Iar aceasta numai pentru ca voi să învăţaţi să Îl iubiţi şi să vă găsiţi calea spirituală mai uşor, ceea ce este intenţionat pentru toţi cei creaţi de El şi prin El." (Secretele vieţii – Gottfried Mayerhofer)

Operele Noii Revelaţii apărute la edituri româneşti:

& **Misterele naturii**, Jakob Lorber, Ed. Sapientia, 2004

- compilaţie din mai multe opere puse pe hârtie de Jakob Lorber (în special din Pământul natural şi spiritual şi Marea Evanghelie a lui Ioan) care conţin referinţe la fundamentele spirituale ale multor fenomene naturale.

& **Scrisorile necunoscute ale lui IIisus Cristos către Abgar Ukkama, regele Edessei**, Jakob Lorber , Ed. Lux Sublima, 2003

- corespondenţa Domnului cu credinciosul rege Abgar, care primeşte învăţătură şi consolare divină în faţa bolii grave şi apoi morţii fiului său iubit.

& **Copilăria lui Iisus (Evanghelia lui Iacov)**, Jakob Lorber, Ed. Shambala

- o descrierii a împrejurărilor naşterii Domnului şi a primilor Săi ani de viaţă, în care apropiaţii săi, printre care s-a aflat şi guvernatorul roman care a făcut posibilă fuga în Egipt, asistă la minunile făcute de prunc şi primesc iluminarea învăţăturilor Sale.

& **Taina dezvăluită a celor trei zile care au fost petrecute de IIisus la templu**, Jakob Lorber, Ed. Deceneu, 2000

- discuţiile copilului Iisus, în vîrstă de 12 ani, cu fariseii şi învăţaţii templului, care sunt dezarmaţi de cunoaşterea şi puterea divină a Acestuia.

& **Marea Evanghelie a lui Ioan**, vol. 1, 2, 3, 4,5 Jakob Lorber, Ed. Shamballa

- cea mai vastă operă transmisă umanităţii prin Jakob Lorber (10 volume); prezintă o istorie scrisă la persoana întâi a vieţii Domnului şi apropiaţilor Săi în ultimii trei ani ai vieţii Sale pe pământ, conţinând nenumărate minuni, dialoguri şi învăţături care dezvoltă sau se adaugă consemnărilor din Evangheliile lui Matei şi Ioan; de asemenea, conţine dezvăluiri amănunţite care explică pasaje esenţiale din Vechiul şi Noul Testament şi predicţii privind evenimente care s-au petrecut de-a lungul ultimilor 2000 de ani, mergând până la fapte ce caracterizează civilizaţia tehnologică a secolului XX şi dezvăluiri de natură ştiinţifică ce au fost confirmate mult după ce Jakob Lorber a scris despre ele. În Marea Evanghelie a lui Ioan se află practic răspunsuri esenţiale la toate întrebările fundamentale ale vieţii – acestea se află în descrierile clare şi totuşi extraordinar de profunde ale naturii divine şi umane, ale creaţiei şi evoluţiei materiale şi spirituale.

& **Marea Evanghelie a lui Ioan**, vol. 1, Jakob Lorber, Ed. Deceneu

& **Casa Domnului** / vol I, II, III, IV, V, Jakob Lorber, Ed. Vydia, Brasov

- o istorie spirituala a relaţiei şi comunicării lui Dumnezeu cu primii oameni; conţine dezvăluiri extraordinar de profunde legate de creaţia spirituală, căderea îngerilor şi apariţia lumii materiale, evoluţia spirituală a oamenilor şi istoria lor până în zilele Marelui Potop.

& **Dincolo de prag: scene de pe patul de moarte**, Jakob Lorber, Ed. Vydia, Brasov

- o colecţie de istorisiri a condiţiilor morţii şi existenţei în lumea de dincolo în cazurile câtorva persoane reprezentative: un om celebru, un bogataş, un savant, o tânără mondenă, un general, un papa, un ministru, un om sărac, etc.

& **Pământul şi luna**, Jakob Lorber, Ed. Vydia, Braşov

- o uimitoare şi detaliată descriere a pământului şi lunii dintr-o perspectivă natural-spirituală, care conţine, de asemenea, numeroase detalii care au fost confirmate de ştiinţă la mult timp după consemnarea lor de către Lorber

& **Saturn**, Jakob Lorber, Ed. Vydia, Braşov, 2003

- o descriere extraordinar de exactă a planetei Saturn, într-o manieră ştiinţifică; câteva din măsurătorile astronomice legate de Saturn care sunt pomenite în text, sunt de asemenea confirmate de ştiinţă, dar altele, cum ar fi cele legate de sateliţii planetei, nu par să corespundă observaţiilor şi teoriilor actuale.

& **Musca**, Jakob Lorber, Ed. Vydia, Braşov, 2004

- o scurtă, dar uluitoare prezentarea multiplelor beneficii materiale şi spirituale pe care le aduce pământului acest mic animal, fără de care evoluţia vieţii nu ar fi posibilă

& **A doua venire a lui Hristos pe Pământ**, Jakob Lorber si Gottfried Mayerhofer (sinteza), Ed. Vydia, Braşov, 2005

- o colecţie de extrase din operele Noii Revelaţii, care cuprinde predicţiile Domnului cu privire la condiţiile şi evenimentele premergătoare celei de-a doua veniri a Sa pe pământ.

& **Impărăţia misterioasă a spiritelor. Evoluţia unui suflet în lumea de dincolo de moarte**, vol. 1, 2, Jakob Lorber, Ed. Lux Sublima 2005

- o relatare a încercărilor, revelaţiilor şi schimbărilor de care are parte în viaţa de după moarte episcopul catolic Martin, ca şi alţi oameni pe carea cesta îi cunoaşte; ascensiunea sa spirituală este legată nemijlocit de recunoaşterea lui Hristos şi de îndreptarea faptelor sale greşite din timpul vieţii pământene.

& **De la Iad la Rai**

- istoria vieţii de după moarte a lui Robert Blum, un cunoscut om politic şi revoluţionar austriac din sec. VIII şi a câtorva din cunoştinţele sale; o descriere a evoluţiei lui Robert de la o persoană autocentrată şi atee la una plină de iubire pentru Iisus (pe care îl întâlneşte şi îl recunoaşte), ca şi a multor alte destine spirituale impresionante; revelaţii extraordinare despre condiţiile de viaţă din iad şi cele din rai, ca şi a unor foarte importante fapte naturale şi spirituale.

& **Cartea Domnului despre viata si sanatate**, J. Lorber, G. Mayerhofer si alţi autori inspiraţi, Ed. Vydia, Brasov, 2005

- o altă compilaţie din operele Noii Revelaţii care are ca teme principale alcătuirea materială şi sufletească a fiinţei umane, principiile care se află la baza unei vieţi individuale şi familiale sănătoase, boala, vindecarea, evoluţia spirituală, perspectiva corectă asupra morţii fizice, etc.

& **Predicile Domnului**, vol I, II, Gottfried Mayerhofer , Ed, Vydia, Braşov, 2005

- o minunată colecţie de predici pentru fiecare duminică a anului, care dezvăluie toate tainele spirituale esenţiale pentru noi care se află în spatele faptelor şi evenimentelor din viaţa pământeană a Domnului care se află consemnate în evangheliile creştine: naşterea, botezul, intervenţia din templu la 12 ani, miracolele, învăţăturile şi parabolele, moartea pe cruce.

& **Secretele vieţii**, Gottfried Mayerhofer , Ed, Vydia, Braşov, 2003

- un compendiu de învăţături spirituale fundamentale, prezentate într-o formă accesibilă gândirii şi simţirii omului actual: mărturii care nu au egal în literatura spirituală a umanităţii despre iubire, creaţie, rai şi iad, sănătate, boală şi moarte, vârstele omului, credinţă, limbaj şi artă, energie, substanţă şi spirit, esenţa vieţii, demnitatea umană, gândire, cuvânt, viaţa cosmică, etc.

& **Interpretarea Sfintelor Scripturi**, J. Lorber, Ed. Deceneu, 2008

- explicaţii extraordinare, cu mare importanţă pentru orice fiinţă umană, ale unor bine cunoscute versete din Evangheliile Noului Testament, oferite umanităţii de Însuşi Iisus prin Jakob Lorber

& **Calea renaşterii spirituale**, J. Lorber, Ed. Vydia, 2009

- selecţie de texte din Noua Revelaţie, avînd ca temă renaşterea spirituală a omului şi relaţia sa cu Dumnezeu

Operele Noii Revelaţii în română pe Internet
http://www.scribd.com/my_document_collections/3194586

« Şi Duhul şi Mireasa zic: ,,Vino" Şi cine aude, să zică: ,,Vino!",
şi celui ce îi este sete, să vină;
cine vrea, să ia apa vieţii fără plată! »

(Apocalipsa lui Ioan, 22:17**)**

